

RUGĂ

Lilia Manole

Rugile se cheamă, se plâng, se șoptesc
Într-un limbaj neauzit, nevăzut, ceresc,
Și iartă-mă, Tu, Doamne, pentru că le-adun,
Pe toate într-o răsuflare, aș vrea să ți le spun.

Descoperind, că-mi ești o unică avere,
Îmi aparții, și nu te las să pleci, Putere.
Când voia Ta o cer, mi-e frică, Doamne, mie,
Să nu dispari din cale, să-mi fii Tu armonie.

Nu-ți cer, ci mie, fără pauze, îmi poruncesc,
Să nu-ncetez, ca să Te am, să Te iubesc,
Când cerul ruinase-va în drumul meu,
Numai cu Tine, să nu-mpietresc de greu.

O singură iertare pe toate mi le-adus,
A Ta iertare, Doamne, mă-ndreaptă spre apus,
În conștiință lacrimile se-mpletesc,
În râuri de voință îmi curg și mă păzesc.

De seaca nepăsare, Tu mă-ndepărtezi,
Uleiul rugăciunii se ia din ape limpezi,
Schimbarea mea la față îmi ești și M-ai ales,
Privesc spre cerul Tău, și-un orizont îmi ții.

Și în tăcere când va fi prelung ecoul Tău,
Care să-mi cheme inima, departe de cavou,
În grija mea-mi vei, o, Dumnezeuul meu,
Să pot să fac miracolul acelor ce-s la greu.

De cele sfinte ale Tale, se nesocotesc,
Uitând de dragoste, iertare, se și răzvrătesc-
Cei vinovați cu minte, și nevinovați orbește,
Numai la Tine, Doamne, veni-vor, Tu primește-i.

Păcătuind cu gura, ochii, gândul și făptura,
De Te-au pierdut, le va fi viața zgură,
Întoarce-i, Doamne, pentru un moment,
Să-și regăsească sufletul copilăros și inocent.

În lumea asta s-a -mpărțit și rău, și bine,
Îmbălsămându-i pe cei buni, Tu-i iei cu Tine,
Dar, Doamne, între răul care mult apasă,

POEZII ONLINE

Adu, eu, Te rog, Scriptura Ta în orice casă.